

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . 2-50 зр. (5 кор.)
на місяць . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . 8 рублів
або 16 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-й пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Забаги галицьких москалів.

(X) Внутрішні політичні справи в Австрії і останні події в радї державній заняли на стілько бачність всіх, що треба було і нашій часописи сим справам присвятити мало що не все місце. Тимто мусіли ми інші справи поки-що відсунути на бік. Тепер прийшла пора, щоби знов більшу увагу звернути на наші домашні справи і вернути до тих подій, які у нас проявили ся наслідком і під впливом нової організації петербурского «Благотворительного общества». Маємо тут на думці пробудженє з кільколітнього, глибокого сну «Русской Рады» і «Галицко-русской Матицы». Гайвороне звичайно починає товчися, наколи звітриць наживу, отак то і з нашими домородними москалями. Про се, що Романчуківський термін «старорусини» став уже анахронізмом, що команданти небіжки консолідації відцурали ся сего in usum консолідації придуманого терміну, а признали себе москалями вже зовсім ясно, щиро та прилюдно, із збереженєм всяких формальностей (відозву дотичну «Русской Рады», зібраної в «Народнім Домі», підписали предсідатель і секретар зовсім урядово), ми вже свого часу сповіщали.

Тепер ще хочемо вказати на забаги, які починають проявляти ся у наших галицьких москалів, а се також не завадить завести до нашої народної літописи на вічну память. На загальних зборах «Русской Рады» дня 24. н. ст. мая с. р. у Львові мав спеціаліст в таких справах О. А. Мончаловський реферат «о положенї держави и о взаимоотношенїях ея и русскаго населенїя Галичины». Не будемо вдавати ся в подрібний розбір сего, що Мончаловський наторочив на ту тему перед членами «Русской Рады», доволі остановити ся над резолюціями, які він подав до ухвали, а особливо над резолю-

ціями, які відносять ся до шкільних справ. Наводимо їх для важности дословно після «Галичанїна».

«Б. Относительно школы.

Русское население Галичины требует:

1) Полной свободы и возможности развития своей родной культуры на основании национального и культурного единства всего русского народа и с помощью тех плодов тысячелетней работы всего русского народа, которых выражениемъ есть общерусский языкъ и общерусская литература.

2) Принимая во внимание принадлежность русского населения Галичины къ малорусскому племени русского народа, а также мѣстныя условия, русское население Галичины требует:

а) во всѣх мѣстностяхъ съ преобладающимъ русскимъ населениемъ народныхъ школъ съ галицко-русскимъ преподавательнымъ языкомъ;

б) учрежденїя такого числа середнихъ школъ и учительскихъ семинарій съ галицко-русскимъ преподавательнымъ языкомъ, которое бы отвѣчало численности и просвѣтителнымъ потребамъ русского населения Галичины;

в) учрежденїя въ львовскомъ университетѣ и въ львовской политехнической школѣ катедръ общерусского языка и общерусской литературы;

г) введенїя во всѣ середнїи, промышленныя и спеціальныя школы русской части Галичины обязательного преподаванїя общерусского языка».

Ухвалою сих резолюцій «Русская Рада» знов зазначила «національне і культурне єдинство всего русского народа», котрого «выраженіемъ есть общерусский языкъ и общерусская литература». Таким способом «Русская Рада» стає на становищі повної негатиї українсько-рускої мови і народности, уважає «галицко-русский» языкъ якоюсь місцевою повітовщиною частини «всего русского народа» і допускає її для домашнього обиходу. При тім виступають давні забаги, яких доси не сьміли вимовити щиро і прилюдно наші москалі, придержуючи ся довгий час так

вигідної для них «Zweiseelentheorie» (і до Відня і до Петербуга) і нині домагають ся заведеня катедр московської мови і літератури в львівській університеті і політехніці, а крім того заведеня обовязкової науки московської мови у всіх школах середних, промислових, спеціальних рускої часті Галичини.

Знанє московської мови і літератури може придати ся кождому освіченому чоловікови і се річ певна, що між Русинами-народовцями є чимало таких, що її знають, але свого не цурають ся. Однак наші москалі домагають ся заведеня сеї науки задля ренегатства, щоби своєї мови і літератури відцурати ся, а взяти ся до московської і сею наукою відчужити нарід від своєї рідної мови. На се відповімо референтови Мончаловському і тим, що ухвалювали ті резолюції на зборах «Русской Рады» словами руского літописця: «иди въ свой Суздаль!»

Грізні вісти.

З далекого сходу насіли непокоячі вісти, які викликали дрозц постраху в цілій Европі. Концерт європейских держав в Китаю зачинає ся шути скорше, чим мож було сподівати ся. Бюро Райтера донесло було про непорозумінє, яке зайшло межі французским воєнним відділом, а англійскими залізничними урядниками. Французи закидали урядникам, що поводять ся сторонничо супротив них, і коли для англійских воєнків мають завсїгди до розпорядженя вози і машини, то французский відділ придержують на стациях задля недостатку комунікаційних средств. Французи хотіли опанувати один поїзд для себе, залізнична служба оперла ся, Французи добули оружя — і була би мало що не пролила ся європейска кров з рук таки самих Европейців на загроженій Боксерами, китайській території. Ся справа була предметом доходжень французского конзуля в Тивентсїні, однак остаточно зійшла

ДРАМА НА СЕЛІ.

з словїнського переклав

ІЛЬКО КУЗІВ.

(Далі).

Жінка Олена упала на силах серед німого горя і крайної бідї.

Виділа недалеко цілковиту руїну.

Єї змаганя зарадити лиху, були зовсім безуспішні. Не було сили задержати колесо недолї, що спішно поступало наперед.

При тім усїм молода жінка чула ся самотною, опущеною сиротою. Свекри Катри не стало Рідна матір давно лежала в гробі. Лишила єї хатину і кусень поля. Та і стара Марулька спала сном вічним.

Молода жена цілим жаром любови безнадійно нещасного серця огортала свої діточки — майже п'ятилітнього Стася і дволітню Галю.

В тих молодих, віжних цвітках містило ся єї житє. Ціле єї єство було нерозривно злучене з тим невинним дорогим скарбом. Стерегла

його як ока в голові. З ним тісно було злучене єї терпляче серце. Він був осередком єї теперішнього житя.

В гірких хвилях діти були єї потїхою. Серед найбільших невгодив діти були чудовим ліком, одинокою, сильною відпорою. Журба про них додавала єї сили, відваги і витривалости в так прикрих хвилях; она дбала тяжко і гірко про їх прокормленє...

На доповненє злиднів досягла нещасну Оленку тверда рука єще иньшої недолї.

* * *

В цілій околиці хорували діти. Неумолима смерть брала зимною рукою жертву за жертвою.

День в день дзвонили всі дзвони гробовим, плачучим голосом і розносили вість по селі, що молоде тіло опустила знов невинна душа...

На Хмарівщині захорував Стасьо. Одної ночи почав нарікати на біль голови — на горячку. Рано вже не міг встати.

Мати прочувала, що єї синка навістила хвороба, яка лютїла ся в цілій околиці.

Великий, неказаний страх насував гадку, що люта хвороба може забрати єї дорогу дитину.

Що тільки знала, і що єї другі радили, робила маленькому хорому.

Та усьо було без успіху.

Ставало чим раз гірше і гірше...

Слабість сильно діткнула і батька. Тоту дитину любив він найбільше.

Тепер навіть не заглядав до корчми. Був в дома і сидів коло хоренького, опертий на руку. Від часу до часу брав ся за яке діло — але незадовго покидав роботу.

Не мав спокою.

Мабуть жалував дотеперішнього свого житя, мабуть встидав ся, що пропив найкращі хвилі молодого віку. Пропив себе, пропив дїм, загнав в нещастє і недолю родину.

Часто вбігав до хати. Схилив ся над дитиною і прикладав руку до горячого тіла. Гладив його довгенькі кучерики та потїшав лагідним, любим, успокоючим голосом... Та се нічо не помагало.

— Іване — говорила Олена до мужа третього дня недуги Стася — Іване, пійди-но до міста і купи лікарства, бо дитина умре.

Сльози покотили ся по єї лицю...

— Та як пійду — нема гроший, — від-

Д О П И С Ь

З Самбора.

з поля, бо не мож було виказати Англичанам закидуваної їм сторонности.

Ще не успіла оїєїя успокоїти ся після сеї дрібної задирки, коли знов занепокоїли єї вісти з Йокагами, звідки телеграми донесли, що ціла япаньска праса звернула ся против правительства, що оно в європейскім концертї виступає дуже апатично. Завзиви праси, які були лише відгуками загальної опії Японців, спонукали правительство до енергичної акції. Не лишень, що Японія рішила вислати знатнійшу флоту до Таку, а в потребі післати свою піхоту на китайську територію, але намірила виступити самостійніше, більше на власну руку. З Йокагами відпило, як доносить нинішня телеграма, вісім нових панцирних кораблів до Таку:

Англійска праса піднесла з сеї причини великий гамір. Очевидно Англичани, заняті тепер війною в полудневій Африці з Боерами та повстанем Ашантів в середній Азії, не мають зовсім охоти дробити своїх сил на нову експедицію до Китаю. Однак прийшла ся konieczність, бо ото трета непокояча вість залярмувала Європу: білий цар посягає твердою рукою за панованє в «державі сонця». Китайці ставлять опір походова європейских відділів на Пекін, а Россия станула по стороні китайского правительства. Daily Express доносить з Шангаю, що сильні китайські відділи обсадили Пекін. Брама міста замкнені. Уставлено багато пушок найновішої конструкції. Китайський генерал Тунг заявив, що відділи європейских держав не увійдуть до міста. В понеділок ще послали держав подали ультиматум до ради заграничних дїл, з жаданем отвореня брам міста, однак до тепер не одержали відповіді. 1500 російских воєнків з кількома пушками прибуло до Порту Артура і поступають зовсім самостійно. Висів тут на сушу російський відділ в силі 7000 людей і станув по стороні дотеперішної регентки.

Несупокій, який огорнув цілу Європу на сю вістку, що Россия хоче вилучити ся з концерту та на власну руку посягати за своїми користями в Китаю, тим більший, о скілько держави свідомі переваги ресейских воєнних сил на далекім сході. В над'амурскім, воєннім окрузі має тепер Россия 42 баталіони піхоти, 32 швадронів кінноти, 136 пушок полевих, 13 компаній фортової артилерії і стілько технічних компаній — загалом 60.000 війська, які в разі потреби можна піднести до 85.000 людей! В разі якогось непорозуміння з Россією доставлене такої самої армії на поле битки, коштувало би кожду європейську державу сотки мільонів. А Россия має вже все на місці. Крім того єї воєнна флотія на східно-азійских водах має виносити: 3 боєві панцирники, 4 панцирні поспішні кораблі, 6 канонірок, 20 торпедівців, 6 транспортних кораблів і 3 портові.

повідав муж, похиливши голову біля постелі хорого.

— Щось там ще маю, хоть не багато. Заховалам послідні крейцарі, яко цінну памятку по рідній матері... А нині конечно потреба — то радо даю, може відкуплю та охороню дороге жите.

Дала гроші, а муж пішов до міста, що було віддалене о півтора години ходу.

Оповів лікарєви про стан здоровля хорой дитини.

Старий пан аж здвигнув раменами. Показав, похитав головою — і написав рецепту... В аптеці купив Іван лікарєство.

Вибрав ся з міста.

Лишило ся йому трохи з жінчиних грошей. Його напала покуса. Почав відживати старий наліг.

Боров ся тяжко з собою. Чув спрагу; умучений дорогою — а там жінка нетерпеливо чекає на него... дитина на смертній постелі.

Лише на хвилю, малий часочок чейже не рішає чи смерть чи жите — а потім легенько, черство і скоро домів...

Вступив до господи... на хвилину... на кілька ліків.

(Далі буде).

Матура в Самборі; іспит без рускої мови; кацапствуючі герої; протест укр.-рускої молодіжи шкільної; катехит Гмітрик і учит. Дорожинський; уваги Редакції.

«Матура в гімназії самбірській відбула ся межі 8—16 червня. З Русинів здали слідуєчі: Білинський Микола, Дрималик Роман, Елюк Ізидор, Мацейович Маріян, Миронович Євген, Пиняньський Василь і Круль Кароль (приватист, студент теології). Зазначити тут треба сею характеристичну прояву, що тут перший раз деякі Русини не робили іспиту з рускої мови, лишень ждали вписаня пересічних нот з мови рускої після свідочств курсових з висших клас гімназії. Загал повинен о тім знати, що се люди викормлені хлібом руским, що цурають ся своєї мови. Цікавою є річю, як на се задивлювати ся будуть наші консисторії, бо такі люди ідуть без іспиту з рускої мови на теологію. Тут сильно змагає ся кацапский дух, а наші Рутенці сидять, загорнувши руки. Тими настоящими «русскими», що сїдали до письменної матури зі всіх предметів крім руского, суть слідуєчі: Дрималик Роман, Голойда Андрей, Капко Теодозій і Круль Кароль (слухач богословія).

Яко доповненє сеї дописи і поясненє, звідки бе нора ренегатства москвофільского в самбірській гімназії, подаємо отсе присланий нам:

Протест укр.-рускої молодіжи самбірської гімназії!

Тяжкими обставинами приневолена укр.-руска молодіж самбірська постановила озвати ся вкінці перед ширшими кругами галицько-рускої інтелігенції. Може бути, що хотяй на сій стежині найде она податійшу пружину, котра би справу нашу глибше трохи иорушила. Не маючи нікого коло себе, що прийшов би радо і зігнув би свою сильнішу спину під задавані нам ударп, ми, молодіж українська, підняли ся самі оборони наших ображених, окрадених чувств національних.

Остаючи під моральним проводом нашого о. катехита Гмітрика та таких «морально-спільних педагогів» Русинів як д. Дорожинський, ми мусимо вже хотяй би силою наших незганьблених зрадою молодих сердець, силою нашої молододі крови, положити протест против гнилим, розсївам сих «господинів». Наведемо, хотяй би і послідний факт: Дня 14. с. м. відправив о. кат. за грішну душу Качковського єспіванє поминальне богослуженє. Хотів, щоби ми єспівали. Не кажучи за кого богослуженє, обіцяв (як заєвноє дірієнт) всім по гальбі пива (!). На час молодіж довідала ся о підступі і на хор не виїшла.

О. катехит, се розсадник гнилі між молодіжю, завзятий пропагатор ідеї москвофільства, ренегат, безличний в прилюднім нехтованю перед учениками укр.-літератури, що використувуючи своє становнєско, здеморалізував вже широкі наші круги. Всі єї епітети треба віднести до госп. Дорожинського. Тому то вірна свому народови наша молодіж, уважає своїм обовязком прилюдно в сій справі обізвати ся. Она оборонить свої права!

Укр.-руска молодіж Гімназіяльна.

Ми не є приклонниками публичного виступування шкільної молодіжи з жалаями против своїх учителів та настоятелів та виволіканя внутрішних, шкільних справ перед форум широкго загалу. Надто в самім протесті, написанім невинною, а дрожачою зі зворушеня, молодечою рукою, нема поданих фактів, а дано лише пільгу своїм обуреним чувствам супротив катихита та професора-Русина, московских перевертасів. І ми були-б навіть не подали місця сему протестови на стовцях нашої часописи, коли-б майже рівночасно вислід матури в Самборі не подав був доказів, як далеко вдерла ся там московска гниль у серця молодих гімназіястів! Куди ми зайдемо, коли наші молодці, замість цілим жаром душі обнимати все, що добре, високе, рідне, цурають ся своєї мови, понижають єї своїм поступованєм самі перед собою та перед чужими! Та куди ми зайдемо, коли будемо терпіти таких настоятелів та учителів молодіжи, що покутною агітацією, двозначними півслівцями підчас науки, захвалюванєм москво-

ского та наругою на усім, що українське, убивають поволі в молодих серцях всякі народні ідеали, виховують з них перевертнів, галапасників суспільности, які живучи між нею і з неї, свої думки і працю звертають на користь чужого, ворожого нам народу!

Тепер розуміємо сей вибух обиджених, найсвятійших чувств руско-української, самбірської молодіжи шкільної! Мусїли хлопці досить наслухати ся і досить натерпітись, коли удали ся аж з протестом до редакції. І якаж иньша дорога лишає ся обиджуваним кождої шкільної години молодим Українцям, як не дорога прилюдного протесту? Хто не затамив зі своїх шкільних часів, яко тяжко було єму сидіти на годині такого професора-кацапа, як болісно було слухати єго цинічних заміток та дотепів, та з яким страхом кождий дивив ся на очевидне протєгованє молодих лизунів-кацапиків та гнобленє самостійніших одиниць зміж свідомих Русинів-Українців? Тому ми помістили сей протест молодіжи і маємо надїю, що він хоть в часті спараліжує кертичину роботу г. Гмітрика і Даражівскаво. Ми не позволимо на се, щоби в наших публичних школах виховувано яничар! До сего маємо право і спроможність.

З політичного поля.

Осьмого червня санкціонував цїсар державний бюджет на 1901 рік, ухвалений делегаціями. Вибір нових делегацій може пождати до осени слідуєчого року. В виду безнастанних вістий, будьто правительство намірило чєско-німецьку справу порішити §. 14., або найвисшим цїсарским розпорядженєм, заходять ся обі спорючі сторони, справити після свого доброміня язикові предложєня д-ра Кербера. В тій цілі видали Чехи своє пропамятне письмо і в тій цілі трудять ся також провідники лівіци над подібним про мемогіа, котре мають вручити президентови кабінету. Лівіця домагає ся при тій німецької державної мови, хоче однак в деякій мірі пощадити Галичину, Дальмацію і полудневий Тироль.

Чєский езекутивний комітет зібрав ся під проводом Скарди 15. червня в Празі, однакож свої ухвали задержав в тайні. В нарадах взяли участь: Кайцль, Герольд, Янда, Форшт, Крамаж, Кафман, Челяковскій і др. міністер Резек гостив через (16. і 17. червня) в Празі і конферував з намісником гр. Куденгове, маршалком кв. Льобковіцом, д-ром Білинським (що случайно був в Празі), з Кайцлем і Герольдом. Чєскі дневники грозять оберукцією, наколи би др. Кербер важив ся язикові справи упорядкувати §. 14-им.

Пос. Крамаж помістив в чєській Revue полеміку проти програми реалістів, назвавши чєске державне право неосущимою утопією. Чєске право нарушила Марія Тереса в 1749 р., знесши придворну чєську канцелярію і системізуючи директорію in politicis et camerilibus у Відни враз з найвисшим трибуналом. Лише ідеалісти можуть пиві фантазувати про відновленє давного ладу. Нипі стоїть на дневнім порядку лише помирєнє з Німцями.

Краківський «Głos Narodu» доносить, що на посліднім засіданю «Кола» виступив з острими замїтами проти політики Яворского пос. Рошковскій; за Яворским станули жидівські послі і загрозили Рошковскому втратою мандату в Дрогобичи-Самборі. З другого боку доносять нам, що т. зв. «вольна рука» в політиці «Кола» є лише маскою. «Коло» мало віддати ся зовсім на услуги лівіци.

«Pester Lloyd» умістив розмову свого корреспондента з пос. Яворским. Яворскій сказав: Я не впливав на д-ра Кербера, щоби він так скоро заквив парламент. Розвизанє парламенту було би неоправданє в виду того, що всі клуби з виїмкою чєского охочі до роботи. Виданє язикового закона на основі §. 14-го було би нерациональне, бо такого розпорядженя не санкціонувала би палата. Язикові справи в Чєхії можна би скорше упорядкувати цїсарскою постановою, подібно як в Галичині. Годі також октроювати парламентови новий регулямін, бо се противить ся законови з 1873. і постанові палати з 1875. р. Лише сама палата могла би змінити регулямін. Реактивованє давної більшости мабуть на разі виключене. Поляки хотять мати вільну руку і

сполучать ся лише з тими сторонництвами, що будуть мати на оці добро держави і Галичини. Годі також зложити більшість, ворожу чи то Чехам, чи Німцям. На разі треба скласти більшості для поодиноких справ. Більшість з характером політичним може постати лише по миренню Чехів з Німцями.

Н О В И Н К И.

— Календар. Ві второк: гр.-кат. Гіларіона; рим.-кат. Гервазого і Протазого. В середу: гр.-кат. Теодота; рим.-кат. Регіни.

— 3 товариства ім. Котляревського. Аматорське представлено «Розумний і дурень», що мало відбути ся 12. червня, відбуде ся в четвер 21. червня с. р. в сали «Міського касина».

— Посол Барвіньський виїхав на кілька днів до Відня і Праги.

— Шкільна молодіж без догляду. Хто мав нагоду бути на богослуженню шкільної молодіжи в церкві гр.-кат. духовної семінарії (приходять там рускі ученики IV-ої гімназії з о. катехитом Крипякевичем, з реальної школи, з о. Мишковським і кандидатами учительської семінарії та ученики рускої взірцевої школи з о. катехитом Гузаром), той мусів все вийти з піднеслим духом. Підчас читаної Служби Б. співав вся молодіж церковні пісні вельми складно і гармонійно, а се неперечно підносить і убагородняє духа, крипить серце і заправляє молодіж в релігійно-моральнім напрямі. Се в головній мірі заслуга о. катехита Гузара. Однак се мусить кожного соблазнати, що не бачить крім катехитів ні одного учителя в церкві, які обовязані мати догляд над шкільною молодіжю. Чи справді маємо безконфесійних учителів, або чи они не знають свого обовязку?! Коли се заслугоє на догану, що гімназисти і реалісти самі мусять іти до церкви і не бачать коло себе своїх учителів, то без міри заслугоє се на більшу догану, що учительські кандидати і діти взірцевої школи мусять самі іти до церкви без проводу учителів. В учительській семінарії мають кандидати в своїх учителях бачити взірці, які їм в будучім учительським заводі мають стояти перед очима, як приклади достойні наслідуваня. Колиж учителі семінарії не почувують ся до обовязку ходити з кандидатами на богослуження, чиж можна дивувати ся, що народні учителі опісля дуже часто не ведуть своїх учеників на богослуження?! Учителі взірцевої школи повинні бути з кожного боку взірцем для кандидатів. Який же взір дають учителі рускої школи взірцевої, коли ні один з чотирох не являє ся на богослуження, а діти самі мусять сходити ся до класи перед богослуженням і без проводу учителів іти до церкви?! Таке поступоване мусять у родичів підорвати довіріє до школи, коли родичі бачать свої діти лишеними на волю, самим собі, або хіба кандидатам ще невірним до проводу. Константумо, що се не першина, але що таке поступоване вишло в звичай. Вчораяк-раз електричний трамвай мало не роз'їхав хлопця, коли діти самі без догляду виходили з церкви. Може би шкільні власті вглянули в сю справу і пригадали учителям, що они мають не лише права але й обовязки.

Один з вітців.

— Ййце кацапскої зазулі в Stow-i polsk-im. Наші кацапи вельми зацікавлені евентуальною обсадю станіславського єпископства і раді-б хотут улечи для себе печеню. Випробованою методом пускають она в світ різні кандидатури, намагаючи ся своїх кандидатів виславляти, а немилых собі дискредитувати. Однак роблять се дуже хитро, пускаючи такі вісти спершу в польських днівниках, а відтак перепечатують в своїм «Галичаніні». Так в недільнім числі «Stowa polsk»-ого прославляє ся на всі заставки кандидатуру для кацапів так бажаного д-ра Комарницького, а равпаки про д-ра Гробельського куме та кацапска зазуля, мов би то все духовенство було ему противне. Ціль сеї новинки аж надто ясна, однак можемо вже тепер запевнити наших кацапів, що бажане їх не здійснить ся.

— Школу для шпіонів отворив в своїх стовпцях редактор «Галичаніна». Сим разом шпіон вийшов, як здаєсь, з мурів семінарії, з посеред «благонадежної» молодіжи. Ученик редакції «Галичаніна», що вже нераз дала примір знаменито вишколеного жандармського нюху, взяв собі на предмет особу віцеректора духовної семінарії, о. Ярему, і винюхав, кілька разів о. віцеректор не був між питомцями в часі вечери. Шкода, що сей кандидат на російського жандарма не вглянув ближше, кілька година о. віцеректор спить, що їсть і т. п. Се була би дуже цікава лектура для кацапского роду. Нотуючи сей низький шпіонський поступок, як виходить зі статті «Галичаніна», одного з питомців духовної семінарії, ми радимо ему завчасу змінити свій стан. Духовенство руске мерзить ся шпіонами. Ученик редакції «Галичаніна» може безпечно піти слідами Мирослава Добрянського, Драгомирського, і нема сумніву, що в III «отдѣленіі» російської жандармерії місце для него в кожній хвилі найде ся. Коби лише сей канди-

дат на шпіона не вийшов так, як Мирослав Добрянський, що за свою вірну службу мусів зажити отрую.

— Народне окружне віче в Рожнітові відбуде ся дня 21. с. м., в четвер, о годині 10. перед полуднем в сали Ханіни Вайсманової з таким порядком: 1) Реферат про політичне положення в державі і краю та становище Русинів. 2) Реферат економічний «Економічна нужда наших селян і яких реформ треба щоби єї зарадити». 3) Справозданє посольське посла соймаого о. Небиловця. 4) Внесеня і інтерпеляції.

— 3 американської Руси. Конвенція «Р. Н. Союза» відбула ся дня 12. юнія с. р. в Pittsburg, Pa. в рускій гали в таким порядку: Дня 12. червня о год. 8. рано Служба Божя з панахидою за усопших членів «Р. Н. Союза» в присутності всіх делегатів, котру відправив найстарший віком євхаристієвик. Від год. 1/10. до год. 1. наради. До год. 2. спільний обід. Від год. 2. до 4. наради. О год. 4. похід улицями міста, який урядили місцеві члени братства і «Р. Н. Союза» і в тім поході взяли участь делегати і уряд «Р. Н. Союза». О год. 6 1/2. відіграли місцеві рускі аматори театральну штуку Ст. Макара «Американський шляхтич», образ з життя амер. Русинів, а по тім наступили забави.

Дня 13. червня: Початок дальших нарад делегатів о годині 9-ій рано і тревали до години 5. пополудня з одногодинною перервою на обід. Вечером о год. 7. відбув ся народний мітинг з таким порядком: 1) Вступна промова про вагу і значінє віча. 2) Положенє робітників в Америці, а Русини. 3) Наша просвіта. 4) Рускій дім еміграційний і єго потреба. 5) Образи з нашої історії і життя при помочи магічної лямпи. Між точками були співі і декламації.

Програма нарад делегатів: Отворене нарад предсідателем: Вибір предсідателя і єго заступника та секретарів на час нарад. Прочитанє лісти делегатів і уряду. Прочитанє протоколу з попередньої конвенції делегатів. Справозданє секретаря і касиєра. Дискусія над обома справозданями. Звільненє старого уряду і ухвала довіря. Вибір нового уряду. Контроля статутів. Внесеня делегатів і присутних.

— На париску виставу. Міска рада Львова рішила вислати на світову виставу в Парижи десяткох ремісників, а то 5 майстрів і 5 челядників. Запомога міста вносить для кожного по 300 коров. Особи, що хотять користати з се-го добродійства, мають внести поданє найдальше до дня 25. с. м. до ремісничої львівської палати.

— 3 львівського бруку. В нещасливій годині приїхав до Львова міщанин з Перемишлян, Шлярп, щоби поробити деякі справунки. Шлярп будучи перший раз у Львові, зацікавлений великими будинками, приглядав ся вельмою то там то ту, через що звернув на себе увагу ноторичного злодіяки Володислава Жуковського. Жуковський приступив чемно до незнакомого і жертвував ему свої услуги на цілий час єго побуту у Львові. Незабаром запрагнули ся оба і пішли робити справунки по торговлях. Першим, що купив Шлярп, був ліпший гарнітур. По єім — річ звісна — пішли оба до шинку запити «інтерес», у опісля лишили гарнітур у шинкаря і вийшли на дальші справунки. По дорозі Жуковський звиняв ся перед Шлярпом, що на хвилю мусить відійти, розвращав ся з ним сердечно і скорим ходом поспішав до шинку по чужий гарнітур. Господар видав ему одіж, бо видів, що оба були передше у него. Небавом вернув також Шлярп, але не застав вже убрания; доніс сейчас про цілу подію поліції, а ся прихопила вправді Жуковського, але вже без убрания і без грошей. Так отже Шлярп вернув до дому без гарнітуру і буде літувати в зимовім строю.

Несподіваного заводу дждав ся зарібник Рачинський в шинку при ул. Рускій. Поки мав гроші, доти єго там терпіли, але коли «монети» не стало, викинув єго шинкар з хати, але так нещасливо, що Рачинський упав на каміні і зломав руку.

— Крути, верти... Дефравданта зі Снятина Войцеховського прихоплено вже в Румунії. Войцеховський заїхав до Пашкан і зайшов там до реставрації одного Поляка, котрий читав про снятинську дефравдацію в галицких часописях. Реставратор доніс про се магістратові в Снятині, а сей через староство зажадав від румунських властей увязнення Войцеховського.

— Донна Ельвіра Бурбоньска, донька Дон Карльоса, претендента до іспанського престолу, втікла перед трома роками з виллі свого батька з малярем Фолькі, мушкетером п'ятдесятьлітнім, жонатим і батьком кількох дітей. В наслідок того Дон Карльос вирік ся своєї доньки публично, а Донна Ельвіра відповіла на то в той спосіб, що запізвала батька, щоби він віддав їй єї спадщину по матері, в сумі 1,300,000 зр., щоби дав їй віно, відповідне до єї стану, в сумі 100,000 лірів, та щоби віддав їй дорожність єї матери, і т. п. Справою тою займав ся краєвий суд в Люкка в Італії. Дон Карльос оспорював взагалі право італійських судів займати ся сею справою. Справа вела ся через два роки і тепер трибунал судовий в Люкка видав сліду-

ючий вирок: 1) Італійський суд мав право рішати сю справу. 2) Жалобу Донни Ельвіри о 1 1/4 мільона золотих готівкою відкидає ся, за то признає ся, що Дон Карльос має право побирати сам для своєї особи з майна своєї першої жінки річну ренту в сумі 33,250 зр. — 3) Предмети масткові, добра, дорожності по першій жінці має ся поділити на чотири, а по другій жінці на пять частий. — 4) Посіданє і адміністрація тої четвертої, зглядно пятої часті майна, що представляє квоту, яка припадає на Донну Ельвіру, позістане забезпечене Дон Карльосови аж до кінця життя, бо позиваюча, яко невдячна дитина, що свому батькови нарабила великого горя, а своій родині стиду, стратила право до того, щоби їй видано єї майно до власноручної управи. Позаяк закон (в Італії) не знає розводу, то позовниці не може ніколи бути законною жінкою Фолькіго, а ніякий батько не обовязаний давати віно донці, котра живе з кимсь на віру. — 5) Проценті від майна має однаков побирати Донна Ельвіра. З коштів процесу, що вносять богато сот тисячів лірів, має запластити позовниці 15 шіснайцятих частий, а лиш одну шіснайцятю Дон Карльос.

— Дрібні вісти. Пятнистий тиф появив ся на передмістю Дрогобича, Задвірне. — В Бориславі при нафтянім шибі убила драбина робітника, Микиту Вольова, що удержував з праці рук свою жену, двоє дітей і 72-літню матір. — Підчас празника в Дрогобичи дня 11. с. м. сповнено девять дрібних крадежій на загальну квоту 74 корон. На крадежи прихоплено двоє злодіїв. — В Мадричі, дрогобичского повіта підпалив селянин Филип Мінчак свій дім, щоби взяти за него асекурацію. — В Узниці, прилученім до парохії Ганусовець, станіславського пов., згоріло при сильнім вітрі в полудне дня 8. червня до 40 хат з будинками і з цілим добутком. Причиною огню були діти, лишені самі в хаті. — Дня 2. червня згоріли в Ганусівцях три хати з будинками, недалеко церкви, а причиною огню був підпал.

Телеграми.

Відень, 18. червня. З нагоди 50-літнього, службового ювілея адмірала марини Шпавна, цісар надав ювілятови великий стяг ордену Леопольда та у відручнім письмі залучив сердечну подяку і желаня ветеранови австрійської фльоти.

Прага, 18. червня. Міністер Резек відбув вчора довшу конференцію з памісником гр. Куденговым, відтак прийняв бурмістра Срба, а пополудни повернув до Відня.

Рим, 18. червня. На онодіннім засіданю нової палати посольської, президентом палати вибрано правительственного кандидата Галльо 243 голосами. Пос. Бяширі з опозиції одержав 214 голосів. Вислід вибору приняка опозиція великим вереском.

Софія, 17. червня. У варненським окрузі мужики ставили опір податковим урядникам при спорядженю реєстру задля десятини. Зареквіровано швадрон кінниці, яка дала огня до товпи. Двох офіцарів і 30 мужиків остало трупами на нобовицях. Мужики повтїкали; в окрузі оголошено стан облоги.

Тієнтсін, 18. червня. Боксери підпалили 3 каплиці і збурили два мости на шляху залізничі між Тієнтсінем а Ленгфангом. Чунг-лі-ямен мав дозволити 1200 чужим войкам увійси до міста Пекіну.

Шангаї, 18. червня. Як зачувати, 10,000 китайських войків утїкло зі своїх відділів на сторону Боксерів.

Льондон, 18. червня. Вечірні диевники доносять з Тієнтсіню, під вчерашною датою, що в Пекіні спанено католицьку катедру.

Гонг-Конг, 18. червня. Повстанє ширить ся також на полудневім Китаю. Над Західною рікою, недалеко Кевейтін, збирають ся дуже численні ватаги повстанців.

Льондон, 18. червня. «Daily Express» доносить, що в рішаючих кругах повстав намір, вислати дві бригади з полудневої Африки до Китаю.

Берлин, 18. червня. З хвилею прибутя на китайске море висланої туди канонірки «Тігер», Німеччина буде там мати 8 воєнних кораблів.

Льондон, 18. червня. З Шепервек телеграфують: Війска Боєрів посунули ся против Фіхельбургови. Артилерія англійска відперла їх і від тоді панує супокій. Настали великі морози. Коло 100 Боєрів піддало ся.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1900.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
1-35	6-10	з	Кракова, Берлина, Варшави, Відня	6-25	до	Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	
	6-20	з	Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова	1-53	6-30	до	Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний
	6-46	з	Брухович, шод. від 13. мая до 16. вер. вк.	2-08	6-43		дв. Підзамче
	7-45	з	Янова	6-35	6-35	до	Станиславова, П. двисокого, Потутор
	7-40	з	Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	8-30	8-40	до	Кракова (Відня, Варшави), Стружа
	8-00		на дв. головний	2-55	9-00	до	Скольного, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.)
	8-05	з	Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия		9-15	до	Янова
	8-15	з	Сокаля, Рави рускої		9-25	до	Підволочиск, Бродів, Гусятин дв. Підз.
	8-50	з	Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.		9-42	до	Янова дв. гол.
	11-45	з	Ядослава і Любачова	2-55	9-55	до	Чернівців, Станиславова
	11-55	зі	Станиславова (Кересмезе, Потутор)	10-20	10-20	до	Сокаля, Белзця, Рави рускої і Любачова
	12-55	з	Янова	1-25	2-15	до	Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята
	1-15	зі	Скольного, Стрия, а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.		3-05	до	Брухович від 13. мая до 15. вересня в неділі і свята
2-20	3-14	з	Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)		3-15	до	Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.
2-35	5-17	з	Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.		3-26	до	Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.
	5-40		на дв. голов.		3-30	до	Брухович шод. від 1. мая до 16. вер.
1-45	5-45	з	Кракова			до	Ряшева, Хирова, Любачова
	5-55	з	Чернівців, Іцкан				
	6-00	з	Сокаля, Белзця і Любачова				
Ніч				Ніч			
	7-24	з	Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)	6-10	до	Станиславова	
	8-28	з	Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)	6-13	до	Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б.	
	8-50	з	Брухович від 13. мая до 16. вересня шод.			а від 16. вер. до 30. марта 1901 щоденно	
	9-23	з	Янова щоденно від 1. мая до 15. вер.	12-40	6-30	до	Кракова (Відня, Берлина, Варшави)
8-40	9-45	з	Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розвадова		6-50	до	Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша
2-31	10-00	з	Чернівців, Букарешту, Гусятин, Потутор		7-10	до	Тернополя дворець головний
12-20	10-15	з	Лавочного (Пешту) Хирова		7-83	до	дворець Підзамче
	10-12	з	Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.		7-25	до	Сокаля і Рави рускої
	10-30		на дв. голов.		7-48	до	Брухович (13. мая до 16. в. р. в нед. і св.)
	12-05	зі	Стрия, зі Скольного від 1. мая до 30. вер.	2-51	9-12	до	Янова від 1. мая до 15. вересня
	3-12	з	Підволочиск на дворець Підзамче		10-40	до	Чернівців і Іцкан
	3-35		на дворець головний		10-50	до	Кракова, Відня, Варшави
					11-00	до	Підволочиск, Бродів дв. голов.
					11-25	до	дв. Підз.
					4-15	до	Кракова, Відня, Берлина, Самбора
					4-45	до	Брухович від 13. мая до 17. вер. шод.

ЗАМІТКА: Пору нічка числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.
Час середно-європейський різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне п. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіцьких ч. 5) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади гзди.

За певну і добру льокацію поручаємо

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні коронові
- 5% листи гіпотечні преміовані
- 4% листи товариства кредитового земського
- 4 1/2% листи Банку краювого
- 5% облігації Банку краювого
- 4% позичку краюву
- 4% облігації препінаційні

і всілякі ренти державні
Ті папери продаємо і купуємо по найточнішим курсі деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ
Гіпотечного

ПЛАШІВСКА
парова фабрика
дахівок і цегол

Стоваришене зареєстр. з ограниченою порукою,
Бюро в Кракові, ул. св. Гертруди ч. 8
поручає:

дахівки подвійні вальцьовані — системи вінербергської
— барви червоної або чорної;
пурки дреніві різної величини.
Доставу дахівок обіймає для вигоди П. Т. разом з критем.

Цінники і прібки висилає даром.
Упрашає о численні замовленя
Заряд.

18—20

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень
„ДНІСТЕРЪ”

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Вєч. Духовеньству і всім вірним Віреосв. Митром. і Преосв. Еп. **Ординариатам** всіх трєх євархій, обезпечає будинки, урядженє домашне, скот, господарскі знаряди, збіжє в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкід огневих.

Став фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1899 вивосить:

Фонд резервний	245.814	кор.	52	сот.	} 486.145 кор. 92 сот.
Резерва премій	148.480	"	—	"	
" спеціальна	1.84	"	80	"	
Фонд основний	72.000	"	—	"	
" емеритальний	18.166	"	60	"	

Тарифи «Дністра» дуже умірковані, услія обезпечень кори тні, а шкоди ліквідують ся безпроволочно. До кінця 1899 року вивосили виплачені шкоди 1,669,565 кор. 38 сот. Поліси «Дністра» приймає Банк краювий і Каса ошадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долинї, Святинї, Городенці, Терєбовлї і Залїщиках при позичках гіпотечних.

На жите можна обезпечитись через «Дністеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнійші услія, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квїти в рускім язиці. Зголошеня о уділенє агенцій в окрестностях, де нема близько агентів «Дністра», приймає ся. «Дністеръ» виплатив агентам по конець 1899 р. провізії 216.714 корон.

Львів, ринок ч 10. (дім «Просьвіти»)

Інформації і посередництво до заключеня ОБЕЗПЕЧЕНЬ ЖИТЕВИХ в чайкористнійших комбінациях.

Позички для членів Тов. взаїмн. обезп. і взаїмн. «Дністеръ» на 5 1/2% і 1% додатку на кошта адм.

Товариство взаїмного кредиту
„ДНІСТЕРЪ”

стоваришене з обмеженою порукою, Львів, ринок ч. 10
— (дім „Просьвіти”). —

уділяє позички за сплатою 5 1/2% і 1% додатку на кошта адміністраційні, властителям ґрунтів і господарств до 500 корон за порукою двох відповідних ручителів або за інтабуляцією, над 500 корон тільки за інтабуляцією на першій місци, до сплати в ратах на 3 до 10 літ. Сьвященики, не посідаючі реальностей, мусять крім поруки двох ручителів предложити еше полісу житєву; обезпечитись можна через «Дністеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові після всяких можливих комбінацій.

Згаданє Товариство приймає вкладки до опроцентованя від членів і третих осіб по 4%.

— Уділ членський вивосить 50 кор., вписове 2 кор. —

Членом бути і позичку дістати може тільки член обезпечений в «Дністеръ».

Інформації уділяє Дирекция листовно або агенти Товариства взаїмних обезпечень «Дністеръ».

КОНЦЕСІОНОВАНА ЧЕРЕЗ Ц. К. НАМІСНИЦТВО

Агенция газет і оголошень

Антонія І. Голєндєра

у ЛЬВОВІ, при улиці СІКСТУСКІЙ ч. 2.

приймає пренумерату місячну і квартальну на всі часописи, які виходять в краю і за границєю в язиці рускім, польскім, німецкім, французскім і т. д. по оригінальних цнах.

ПРОДАЖ ПООДИНОКИХ ЧИСЕЛ.

Приймає оголошеня (інсерати) до всіх часописей обчислюючи їх як найдешевше.

Бюро отворєне від 7. години рано до 9. вечером.